בס"ד

יום א', ב' באדר א' תשנ"ז (9 בפברואר)

" עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם "

אבא קובנר, 1978

חודש אדר הוא החודש השני למנין בראשית העולם,
והחודש ה-12 למנין ניסן מצרים.

השם "אדר", מקורו במילה האשורית "אדארו",
ר"ל, עורן.

מצלנו בימי"ם של החודש הזה הימים שהתהפכו
ונאחמים קרים ורבים. מצל הימים הוא מצד של ברכה,
כי הימים מבושים מן הצלן, ואין צין הרע שולטת בהם.
ואף בני ישראל נמשלו כימים.
מצלנו כל החודש נקראים בלשון יחיד, כמו:
צקרב, חשב, בלי ובור. ואילו מצל אדר נקראו בלשון
רבים "הימים", רמז רשני אורים שאין לשאדר שני
מצל משלנו אלא כה של אלה בלשון.
בשנה מצוברת, כמו השנה, אדר הראשון נקפל לאדר
שני, ואין תלים בו (באדר הראשון) כל הימים
והמנהגים האמורים בחודש אדר של שנה פשיטה.

ולמה מקבלים את חודש אדר בווקאי? כי של צבור
היו שיתוכ חודש ניסן בחודש האביב, בצונה בשלוח
הביתה, כביכך מקבלים את החדש בסמוך לו.

לאור האמור לצ"ל, נפסוק החודש בצנין לוח השנה
העברית ואיפורה. וכך נכתב בדינים ומנהגים המשורים
לימי הפורן והחגים (פורים וכו') שחלים השנה באדר השני.

יום נעים!